

„Fyri mammu er tað blivið til, at árin á Boðanesheiminum bert eru ein bíðistøða áðrenn hon sleppur herfrá“

Summar løtur hevur Emma verið ógvuliga frustrerað um lívið á Boðanesheiminum. Nakrar ferðir hava Katrin og systkini upplivað, at mamma teirra liggur og rópar í songini, tá ið tey koma á vitjan, og ringjarin hjá henni – hennara samband við starvsfólki – er bundin fastur, so hon ikki røkkur eftir honum

MYND: DÁVUR WINTER

Kennist svárt

Tað gongur ikki ein dagur, har Katrin ikki hugsar um støðuna hjá mammuni. At Emma skal liggja har, og ikki fáa nakað serligt av menniskjaligum sambandi frá starvsfólkunum. At hon fær loyvi til at liggja og rópa uttan hjálp ella samband við umheimin. At hon er bíðin um at pissa í blæu, tí so leiðis ger man bara. Ja, alt tilsamans er svárt fyri familjuna.

– Vit royna at vitja hvørjaferð vit hava eina løtu, og hjá mær er tað so, at eri eg ikki einaferð, so eri eg bangin fyri, hvussu hon hevur tað, sigur Katrin.

Hon er sannførd um, at størsti trupulleikin á Boðanesheiminum er, at játtanin ikki røkkur til fleiri starvsfólk.

– Tey hava brúkt nógvar milliónir uppá at gera ein stásiligan bygning, men innihaldið hugsar tey minni um. Tað er mær rættliga lógið, sigur Katrin.

Vit vóru so kedd av at síggja, at hon kundi liggja har og rópa í frustratió, uttan at nakar hjálpti henni«

Emma Winther við børnunum Dávur, Katrin og Ólavur

MYND: DÁVUR WINTER

Hon kennir tað sum, at mamma hennara nú er farin frá at gera alt hon er ment fyri at trívast. Ístaðin er Emma farin at hugsa um Boðanesheimið, sum eina endastatió.

– Fyri mammu er tað blivið til, at árin á Boðanesheiminum bert eru ein bíðistøða áðrenn hon sleppur herfrá, sigur Katrin.

Heimligt er tað ikki á Boðanes-

heiminum, og tað tykist sum, at hava myndugleikarnir ikki skilt, hvat okkara gomlu ynskja.

– Karmarnir eru finir, og nýggi leiðarin roynir at broyta tey tingini, sum ikki rigga. Men tað einasta mamma ynskir, er at fáa nærveru í gerandisdegnum. Tað fær hon so ikki frá starvsfólkunum, tí tíðin hjá teimum røkkur ikki til, sigur Katrin.

Hon hugsar um tey, sum ikki hava avvarandi, sum vitja reglugluga. Fyri tey má tað vera ræðuligt.

– Tað er blivið frægari, síðani nýggi leiðarin tók við, men tað er eingin ivi um, at tey hava tørv á fleiri starvsfólkum, sigur Katrin í Gongini.

BARBARA@SOSIALURIN.FO